

Den med Indenrigsministerens Skrivelse af 23de October d. A. endvidere ommeldte Skrivelse af 2den November 1859 til Justitsraad Dr. Poulsen lyder saaledes:

I Forbindelse med de Meddelelser, der isvrigt ville være tilhændekomne Dem med Hensyn til Ordningen af det jydskke Jernbaneanliggende paa Grundlag af Loven af 4de Marts 1857, skal jeg endvidere herved besvare de Bemærkninger, der indeholdes i Deres Skrivelse af 15de Septbr. d. A. med Hensyn til den i Lovens § 8 Regjeringen forbeholdte Ret til at forbre Banen overdragen efter 25 Mars Forløb, og navnlig om Forfjellen mellem denne § og Bestemmelserne i Loven af 27de Februar 1852.

Som jeg alt mundtlig har udtalt for Sir Morton Peto, har Regjeringen naturligtvis ikke kunnet paatage sig at udvirke nogen Forandring i denne Bestemmelse. Derimod vil dens Opmærksomhed vedvarende være henvendt paa den og dens Indskyldelse, og saafremt der skulde vise sig en i Regjeringens Sine gunstigt Leilighed til at søge Overensstemmelse tilveiebragt i Formen for de forffjellige af samme garanterede Jernbanepapirer, da vil det ikke blive forsømt at forsøge, hvorvidt en Forandring kan blive sat igjennem ved en Beslutning af Lovgivningsmagten. At denne en kommende Lovgivningsmagts Beslutning — hvorved Noget af den i Loven og Concessionen indeholdte Ret opgaves, om end denne Opgivelse kun maatte være en Opgivelse i Formen — i enhver Henseende maa forblive fuldkommen fri og ubunden, er en Selvfølge.

Indenrigsministeriet den 2den November 1859.

Rieger.

Bilskelst.

Til

Herr Justitsraad Dr. Poulsen, Befuldmægtiget for de Herrer Peto, Brassey & Betts.

Da Udvalget i sin egen Midte har bragt i Erfaring, at denne Correspondance kan være Gjenstand for forffjellig Udtydning og Opfattelse og Udvalgets Fleertal, der følte sig forpligtet til derpaa at støtte en bestemt Indstilling til Thingets Beslutning, maatte ansee det for magtpaaliggende og vigtigt, at der gaves Thingets Medlemmer Leilighed til selvstændigt at behandle Sagens Sammenhæng, som denne fremgaaer af Correspondancen, saa har man ikke kunnet tillægge de Betænkkeligheder, der kunne reises imod dens Offentliggjørelse nogen saadan Betydning, at man turde unblade at forelægge den for Thinget.

For Udvalgets Fleertal foreligger her i denne Correspondance uforkastelige Vidnesbyrd om:

at Reservecfondets Tilgodehavende hos Totalkassebeholdningen er forblevet indestaende i denne trods Ordene i og Principet for Loven af 4de Marts 1857 og Loven af 3die Marts 1860 om Kassebeholdningens Forrentning og om Dannelsen af et Reservecfond. Om end den benyttede Postering og den nominelt opførte Rente af 4 pCt. skulle antyde den nævnte Lovgivnings Fyldestgjørelse, skjønnes ikke bestomindre i